

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וטלטליו *

ע"י (א) ... והרב החסיד המפורסם מגיד מיש"ר מטיארוויצע שהיה מאנשי רבנו זכרנו לברכה, שאל את פיו הקדוש מדוע לא שלחתם אותי מקדם לתוף העיר זלאטיפאלע, והייתי מדבר עם הנגידים דשם והיו מקבלים אתכם לתוף העיר בכבוד גדול כראוי. השיב לו רבנו זכרנו לברכה אם הייתי רוצה להמתין, הייתי נכנס לתוף העיר זלאטיפאלע עם עגלת צב בכבוד גדול מאד, אך אני יכול להמתין כי אני מכרח מן השמים לנכנס לשם.

ע"י ובכל הענינים האלו יש הרבה לספר, וקצרו המון ידעות. גם אמר אז בשם שיש ערים למטה כך יש ערים למעלה, ואמר אז התורה של אלה מסעי בני ישראל המובא בלוקטי תנגא סימן ס"ב שמדבר שם מתקן חטא עבודה זרה לכפר על אלה אלהיך ישראל, עלידי מסעי בני ישראל. ושם הוא רק רמז בעלמא מענין זה של ירכעם בן נבט הנ"ל.

ע"י וישב שם שתי שנים רצופים וקרב שם הרבה אנשים להשם יתברך. וגם הצדיק מורנו הרב יצחק אייזיק זכרנו לברכה נתקרב שם. ואמר שם תורות הרבה גבוהות ונראות מאד:

ע"י ואמר המעתיק יסבר פי דוכרי שקר האומרים שתכף אחר שבא רבנו זכרנו לברכה מארץ ישראל התחיל הזמן הנ"ל לחלק עליו ואמר מה שאמר וכי, תאלמנה שפתי שקר הרוצים להכחיש את הידוע. כי אדרבה בשחור רבנו זכרנו לברכה מארץ ישראל היה בבית הזמן הנ"ל, וקבלו בכבוד גדול וכמבאר לקמן בענין נסיעתו לארץ ישראל. וכידוע שגם אחר כך היתה אהבה גדולה ביניהם במקדם, ונהג הזמן בו כבוד גדול ביותר עד שנכנס רבנו זכרנו לברכה לזלאטיפאלע וכמבאר כאן. וזה היה כמו שנה ומחצה אחר שחור רבנו זכרנו לברכה מארץ ישראל לביתו:

ע"י (ב) ובשנת תקס"ב בחדש אלול נכנס לפרסלב ובא לכאן על שבת פרשת כי תצא. וכאשר נשמע הדבר בנעמריב הסמוך לפה היה אצלנו דבר פלא מאד שהוא נכנס לכאן. אבל השם יתברך המל עלינו מן השמים, וחשב מרחוק להיטיב אחריתנו להשאיר שארית בארץ למען עשה פהים הנה להחיות עם רב. כי בכאן נמרו הספרים הקדושים הנדרסים, ופה חבר ...

הדמשיך מעבר לדרך

בכעס ויגזן ומכאובות ואין שום אדם שרודף אחר עולם הזה שיהיה לו נחת ותענוג בעולם הזה כי כל ימיו פעם ומכאובות כי העולם הזה מלא פגעים וצרות ויסורים ודאגות ומרירות גדול בכל עת ובכל שעה וכמבאר בשל"ה אין רגע בלא פגע אין שבוע אין שמיטה וכי וכי עין שם. וכמבאר אצלנו במקום אחר שבאמת אין נמצא גם אחד שיהיה לו עולם הזה כלל.

ובנדאי אין טוב באדם כי אם לרדף תמיד אחר התכלית האמתית תכלית הנצחי שהוא לעבד את ה' תמיד לסור מרע ולעשות טוב שהיו טוב אמתית לנצח נצחים.

למצא מי שאינו מקבל על עצמו על תורה ומצוות הוא בחינת מפקר ובאמת הוא הפקר כי נסתלק ממנו שמירתו יתברך והכל יכולין לשלט בו וכמו שמצינו בכלליית ישראל בשחטא בימי בית ראשון שנבא להם הנביאים שיהיו כמו הפקר וישלטו בהם העכו"ם כמו שכתוב בירמיה ל"ד הנני קרא לכם דרוך נאם ה' אל החרב וכי. ופרש רש"י שם הנני קורא לכם דרוך מאתי שאיני אדון לכם ותהיו הפקר אל החרב וכי וכיצא בזה בכמה פסוקים וזהו בחינת חרבן הבית המקדש כי מחמת עוונותיהם הפקיר ה' יתברך את הבית המקדש עד ששלטו בו ידי זרים: כי קדם קבלת התורה וכן בשעזובין את התורה חס ושלום ואין מקומין אותה חס ושלום, אזי העולם חס ושלום בבחינת הפקר כי עקר קיים העולם הוא עלידי התורה.

וישראל זכו בכל העולם ומלאו עלידי קבלת התורה ובשביל זה קבלו ישראל את התורה במדבר כי מדבר הוא מקום הפקר להורות שישראל זכו בכל העולם מן ההפקר עלידי התורה כי קדם קבלת התורה הכל נחשב במדבר שהוא הפקר. (הלכות הפקר ונכסי הגר ג, אות א')

במדבר

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

א"א וידבר ה' אל משה במדבר

מה שקיבלו את התורה במדבר דיקא כי בלא התורה נחשב כל העולם הפקר במדבר והכל יכולין לשלט בו חס ושלום. כי באמת הן בכלליית העולם קדם קבלת התורה והן בכל אדם בפרטית, כל זמן שאינו נוהג בשורה חס ושלום ואינו מקים את התורה חס ושלום אז העולם והאדם הם בבחינת הפקר, כי אין הפקר גדול מזה כשאין חושבין על אחריותו ותכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא

דאתי לאחר פטירתו כי אי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן כי אפלו כשיבוא משיח במהרה בימינו גם אז יהיה מכרח כל אדם למות כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש שאפלו משיח בעצמו ימות לא כמו שחושבין העולם ששיבוא משיח תתבטל המיתה כי לא כן הוא כנ"ל ואם בן מאחר שאי אפשר להמלט מזה ואז יהיה עולם ארץ לעולמי עד ולנצח נצחים היש מפקר גדול מזה כשהולך אחר תאוות לבו ומפקיר עצמו מחיים נצחיים וכמו שאמר רבנו ז"ל ונדפס בשוחות הר"ן שאמר רבנו ז"ל שהפקרות אין צריכין לעבודת ה' יתברך כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות.

ואמר אר"עלפי שאצלי אין זה הפקרות כלל כי אדרבה להפך, הוא מפקר, הינו מי שאינו מפקיר עצמו בשביל ה' יתברך והו מפקר באמת, אך אר"עלפירכן אפלו מה שנקרא אצל העולם הפקרות וכי גם זה אין צריכין כי יכולין להיות איש כשר בלי הפקרות, עין שם. נמצא שבאמת זה שאינו הולך בדרך ה' והו מפקר באמת כי אין הפקרות גדול מזה שמפקיר חיים נצחיים וטוב אמתית ונצחי בשביל שעה קלה בשביל תענוגי עולם הזה שהוא כצ"ל עובר וכל תענוגיו מערבים במרירות

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, טז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= הפצה וקרוב (חלק ח) =

👑 (המשך הסיפור) ... ופה חבר הספרים הנעלמים מעין כל חי, הניח מה שישפר וספר הנגזר וכי וכי, ואנחנו זכינו ברחמי המרבים להתקרב אליו תבין בכניסתו לפה, ויתבאר מזה במקום אחר, אם ירצה השם, באריות. ואמר, אלו לא בא לברסלב אלא בשביל לקרב אותי די. ופה ברסלב ישב בשלוח מבני העיר כל ימיו, אבל בעולם היה הפחלקת הולך ומתגבר וכל מה שקרב יותר אנשים להשם יתברך, התגבר הפחלקת יותר. אבל הוא זכרנו לברכה עשה את שלו, ועלה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע למעלות גבוהות ורמות אשר אין לשער כלל. ולזאת שהתגבר הקטרוג על העולם עד שלא היה העולם כדאי לינוק מאור כזה ועמד ונגזר, היה נתגלה גדלותו בעולם והיה מחויר כל העולם אליו יתברך. כי זה היה כל מנמתו תמיד כל ימי חייו, ובה עסק תמיד לזכות הרבים ולהוציאם מחשך לאור, מאפלה לאור גדול.

👑 ענה רבנו זכרנו לברכה ואמר מה זיהיה אם יגרשו אותי מקאן גסבן, בכל מקום שאבוא לשם בכל מקום שאעשה פסיעה, אתקן תמיד. וזויה אידו ועל אטרעט טאווה ועל אידו אליו פאר רעכטיון כשיצא מילאטיפאליע בעת שקבר באו העגלות מברסלב בשבילו להביאו לברסלב אמר באו בילאטיפאליע סבלתי תרתי גיהנם, כי משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש, ואני סבלתי יסורים כאן שתי שנים. גם אמר, עד עכשו היה בדר ישב מחוץ למחנה מושבו, עכשו מתחיל וכי ואני יודע הלשון שאמר יותר אד הענין הוא שעכשו מתחיל השם יתברך להיטיב וכי:

👑 אמר הפעתיק שמעתי שאמר רבנו זכרנו לברכה אנחנו כבשנו את עיר ברסלב בהמתחת כף ורדיון. (כי באמת בתחלת כניסתו לברסלב דבר תבין ממחאת כפים בתפלה, שעל ידיו מנרשין האויר של חוץ לארץ וממשיכין אורא דארץ ישראל, כמבאר במאמר אתם נצבים וכי. וכן בשנה זו רקד תרבה אודות לבשל הפונקטיון והגזירה לקחת יהודים לצבא. ובדרך זה אמר מאמר ואלה המשפטים סימן י המדבר מרדיון והמתחאת כף).

👑 עוד שמעתי שפעם אחת סמוך לכניסתו לברסלב מזוגו לו כוס יין לקדוש, ונשפך על הארץ. ומזוגו לו כוס אחר, וקדש עליו. ואחר כך אמר היום נטענו שם ברסלביר חסידים, ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי שילומנו נקראים על שם עיר ברסלב וכן היה במפרסם.

👑 ופעם אחת אמר בביתו של הרב הקדוש דודו רבי ברוך זכרנו לברכה יודי רצה לישב בברסלב ולא נתישב שם ואני יושב בברסלב, וכן מפרסם עוד בין אנשי שילומנו דבורים הרבה בענין ישיבת ברסלב והמובן מדבריו, שהיו לו זכרנו לברכה בענין ישיבתו בברסלב סודות נוראים ונפלאים מאד:

👑 באותו היום היה ר' ישראל מטיל בחוץ, וכמה אנשים בקשו ממנו ברכה, והיה מברך את כלם בהתלהבות גדולה והיה מוסיף שהעקר הוא האמונה, וראת שמים ולקום התורה, ובלא זה לא שוה בליום. והעולם התפלאו על גדל שמחתו בשעה שברך אותם. (פי"ז אדר א' תשנ"ב)

👑 אחד ששמש את ר' ישראל ולא היה מפגין בחוץ את קרובו לר' ישראל, שר פעם בשמחה לפני ר' ישראל את השיר 'נח, אמר לו ר' ישראל "נראה אותך ושרו בחיץ".

👑 פעם בצפת, כמה חברים התלוו לר' ישראל בחוץ ושרו אותו את הנגון 'נח, עד שבמה ילדים הגיעו לשמע את קול השירה, ובקשו ברכה מר' ישראל, והוא אמר: "איזו ברכה אברך אתכם? שתזכו להיות חסיד ברסלב".

👑 ר' ישראל ספר, שר' ישראל קרדונר היה מקרב אנשים, וכשהיו מגיעים לאומן, היה עושה כאלו לא מכיר אותם, ומיכן מזה, שצריכים לקרב לרבנו ולא לעצמו, ועני בלקוטי הלכות שלום הפן הלכה ה' שאי אפשר לקרב אם רוצים לקבל מה כבוד.

👑 אחד ממקורבי ר' ישראל היה משתוקק פעם לקום מצוה אשר לא היה מצוה בה, שמח ר' ישראל ואמר, שרבנר הקדוש לקח את הבנים שלו מעולם האצילות. ואחד שאל בתמיחה, מי הם עכשו הבנים של רבנו, השיב ר' ישראל: "אנחנו, בעבור שמקומים תורתיו וכי...".

👑 נערה הגיעה פעם לר' ישראל ודבר אתה בכדי לקרבה, והציע לשני החברים שהיו נוכחים אתו - לצאת, באמרו שהוא יכול בעצמו לשוחח אתה, כי היו יכולים להכשל בהרהור. לאחר מכן קרא לאחד שימתן לה קמיע, ואותו אחד ראה שר' ישראל מסביר לה דברים אף היא לא מבינה אותם, והעז לנסות ולהסביר לה בלשון שלו, ור' ישראל שתק אולי היא תבין יותר עלידו. ורואים מזה שלא היה אצלו שום ענין של כבוד וכי, אלא רק היה חפץ בתכלית והשוב של כל אחד. והתנהג עם אנ"ש כמו עם חברים, אף על פי שמעלתו שגבה מאד מאד. (ניסן תשנ"ב)

👑 פעם הגיעו אליו ילדים בשבת בבקר, אמר להם ר' ישראל בדרך הלצה: "צריכים לשלם שכר דירה כדי להיות אתי" ולאחר שהילדים יצאו, בעבר זמן מה קרא ר' ישראל לאחד מהחברים ואמר לו: "יש רחמנות גדול על הילדים, תגיד להם שיבואו, זה היה הלצה". והכל היה ברמז לפי קטנות הבנתנו על רחמנותו על עם ישראל, שכלם צריכים מאד לקבל את אור הצדיק, ושנשתדל מאד לקרב אותם לרבי ולממשיך אורו בדרךנו כמובא בפתק 'ועליו אמרתי', ודי למבין.

עצות ותפילות

תפלה - כב

ישראל כל טוב, וכל מה שחסר לנו הן בגשמיות הן ברוחניות, הכל יתמלא לטובה על ידי תפילות הצדיקים האמתיים שיתפללו עלי ועל כל עמך בית ישראל. כי אתה ידעת, כי אין לנו כח לסדר תפלותינו לפניך בראוי, ודברנו מגמגם מאד, ולשוננו מלא פגם.

● על כן אין לנו שום סמיכה ותקוה, כי אם על תפלת הצדיקים האמתיים. הן הצדיקים האמתיים אשר הם בתיים חיותם לארץ ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שוכני עפר, עליהם לבד תמכתי ותדותי, עליהם לבד אשים תקותי, עליהם אשען.

● ובזכותם וכחם הגדול באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל עלינו, שניני תפלתם בעדנו שנוזכה על ידי תפלתם להתקרב אליך באמת. ונוזכה לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, מעתה ועד עולם, אמן סלה: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י')

עקר התפלה אינם יודעים כי אם צדיקי הדור. על כן מי שיש לו צער בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, כי הקדוש ברוך הוא מתאווה לתפלתן של צדיקים. ואלו הפעלי גאווה המונעים עצמם ואחרים מלילך לצדיקים להתפלל עליהם, הם מעכבין תאותו של השם יתברך (לי' מוהר"ן, סימן י').

● ... וזכנו ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת ואזכה להתקרב אליהם באמת. ותהיה בעזרי שאוכל לעורר רחמים תמיד אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ועוררו רחמים אצלך לקרבני אליך באמת. ומשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית

תפלה